

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Lucie Bílá: #FeesMustFall – protestovat, či neprotestovat?

Lucie Bílá si pro svoji práci vybrala téma převážně studentských protestů proti limitujícím (až segregujícím) poplatkům na jihoafrických univerzitách. Zvolené téma považuji za velmi aktuální, zajímavé a jistě i dostatečně nosné pro sepsání diplomové práce a v budoucnu třeba i práce doktorské – potenciál na to dané téma i autorka jistě mají.

Hlavním cílem práce je zjistit, kde a proč (ne)dochází ke sladění rámců mezi protestujícími a neprotestujícími leč sympatizujícími studenty. Autorka přitom vychází z oprávněného předpokladu pozitivního vztahu mezi interpretací a mobilizací. Jak už naznačeno, autorčiným teoretickým východiskem je dle mého soudu vhodně zvolená teorie rámování, která v duchu autorčiných předpokladů zdůrazňuje důležitost interpretaci křivd, nerovností atd., které jsou v jihoafrické společnosti silně zakořeněné a do značné míry neřešené. Stanovení cíle, výzkumných otázek i teoretického rámce považuji za velmi zdařilé, přičemž musím autorku pochválit za velmi propracovanou teoretickou reflexi zkoumaného fenoménu. Neméně si autorka zaslouží pochválit i za jasně definovaný a nezvyklý metodologický rámec (zakotvená teorie), opírající se o osm polo-strukturovaných rozhovorů, které autorka učinila Stellenbosch University a University of KwaZulu Natal. Výběr univerzit je dle mého názoru vhodně zvolen, jen by práci jistě neuškodilo, pokud by oněch rozhovorů učinila více.

Text má logickou strukturu a je na velmi dobré stylistické a gramatické úrovni, o čemž pro mě svědčí mj. i neobvyklý úvod, v němž autorka sugestivním a efektivním způsobem přibližuje komplikovaný kontext dané problematiky. Mám podezření, že aby bylo možné autorku alespoň za něco kritizovat, napáchala ve své práci několik do očí bijících chyb – jako např. číslování úvodu, závěru a seznamu literatury, začínání kapitol schémata bez jakéhokoliv úvodního komentáře. Vedle toho se v práci spíše ojediněle najdou i nějaké ty překlapy či stylisticky ne úplně šťastné formulace (např. „Benford ve společném článku se Snowem, McCammon, Hewitt a Fitzgeralda“ – s. 25, „Kolem protestů tak nevyhnutelně vyvstávají otázky jako „kde je pravda?“ – s. 83 či „At' už je rasismus v dnešní Jižní Africe stále přítomný či ne, zřejmé je, že je silně doprovázen antikapitalistickým duchem...“ – s. 85).

Autorka dochází k závěru, že primárním cílem, proti kterému protestující bojují, nejsou jihoafrické univerzity či vláda, ale systém globálního kapitalismu. Tento závěr považuji za velice zajímavý a překvapivý a bylo by na místě jej ověřit dalším, třeba kvantitativně koncipovaným výzkumem, neboť předkládaná práce je přeci jen značně limitována počtem

respondentů. Nejsem si zkrátka jist, že z provedené analýzy lze vyvozovat obecná tvrzení jako např. „*nestabilitu Jižní Afriky lze tak přičítat globálnímu systému kapitalismu, jebož je země součástí*“ – s. 84. Celkově práce nabízí postřehy a závěry, které jsou výsledkem autorčiných dobrých řemeslných dovedností, schopnosti samostatného úsudku a kritického myšlení. Jsou navíc velmi diskutabilní, a to ve smyslu, že otvírají zajímavé otázky do diskuse, která by se neomezovala pouze na dění v JAR, ale přesahovala by globální úrovně.

Práci proto nemohu než **doporučit k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 15. 8. 2018

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.